բագրէր թղթոյն, այլ զպարտս իւր ողջոյն պահանջէր յառնէն։ Եւ այրն այն վարանեալ տառապէր յերկուստեք ի բազում աւուրս, զի եթէ զնորայն վճարէր ողջոյն, նոքա ամենեքին զչարէին, և իւրաքանչիւր զիւրն պահանջէր ողջոյն. իսկ եթէ ոչ, երկնչէր մի գուցէ ելցէ ի դատաստան և զխորհուրդս ամենեցուն ցրեսցէ, և ինքն արկանիցի ի բանտ։ Վասն որոյ աստ և անդ ընթանայր, զբազումս ի մէջ արկանէր, և ինքնին երթեալ առ նա՝ ներումն հայցէր։ Սակայն և նա այնպէս ոչ զիջանէր։ Հուսկ յետոյ եկն առ մեզ այրն, և յաղերս անկեալ խնդրեաց, երթալ մեր և միջնորդել առ պարոն յովհաննէսն վասն նորա։ Մեք զառաջինն անդ ոչ յանձն առաք, մի՛ գուցէ նա ոչ զիջցի և վայրապար լիցին բանք մեր. բայց քանզի զփորձ առեալ էաք բարեկամութեան նորա որ առ մեզ, քաջալերեցաք, և գնացեալ միջնորդեցաք։ Այն ինչ բանքն ի բերան մեր էին, ոչ ևս եթող պարոն յովհաննէսն խօսիլ մեզ. այլ յետ պատմելոյ մեզ զարարմունս առն, ասէ. եթէ թագաւոր ոք գայր և խնդրէր յինէն զայդ, ես ոչ զիջանէի. բայց որովհետև խնդրէք դուք, ոչ կարեմ կալ հակառակ, այլ զոր ինչ և ասէք առնեմ, թէ և գիտացից եթէ կորիցեն ամենայն դրամք իմ։ Եւ յերկրորդում աւուր ի գնալ առ նա առն, ստորագրեալ էր թղթոյն։ Եւ այրն ի բազում ուրախութենէն գնացեալ հուչակ հարկանէր ի քաղաքին, եթէ յաստուծոյ եղև գալուստ նոցա այսր. և գիտեմ զի աստուած վասն իմ երբեր զնոսա աստ յայսոսիկ աւուրս. և եկեալ շնորհակալ լինէր զմէնջ բազում գոհութեամբ...։ (վերնագիր՝ Գերյարգելի Աբրահոր Տեառն Տեառն Ստեփանոսի բարուեւագնտի՝ խոնարհական համբուրիւ աչոյն՝ ողջոյն. — Ստորագր. Նուաստ ծառայ Հ. Սուքիաս վրդպտ., Յամի տեառն 1770 ի հոկտ. 20 ի Բանգալա. ի Կալկաթա)։

Մրա.

Զգիսաւոր աստղն՝ ըստ որպիսութեանն զոր գրես, տեսաք աստ և մեք, որ և սակաւ աւուրս տեսեալ, այլ ոչ ևս երևեցաւ։... Գրքատուն մեր ըստ ամենայնի կատարեցաւ ի նոյն ամին յորում և սկսաւ։ (Մեկգոնեան առ Հ. Միք. Զամչ. 1770 Նոյեմբ. 28. [Ս. Ղազար])։

Մրբ.

Ի նմին տարւոջ գրատուն մեր ըստ բոլորին կատարեցաւ ի ձև և ի գոյն կարմրերանգ վայելուչ։... Զոր ինչ խնդրէք ի թուղթս Հ. Սուքիասին առաքեմք ի ժամանակի իւրում. քանզի առ այժմ դժուարին է վասն չփոթման հակառակ հողմոց, որք չնչեն ընդդէմ միմեանց. քանզի հիւսիս ցրտութեամբ սառոյց և կորոյս զհարաւականսն՝ և զբազմութիւնն ակառիցն ի հող, և զլաստիցն գումար ի չուրս, և երթալով երթայ և սաստկանայ, և փոթորկի. իսկ հարաւ ճնչեալ մահացոյց տապովն հազարս բազումս ելլադացիս ի պեղոպոնիդա՝ յառաջին վանից մերոց գաւառի. և հազար մի՝ ի քաղաք Հ. Աւետիքին և Հ. Գրիգորին. ուր մօտ կորեաւ ի շնչմանէ հիւսիսոյ գումարտակ լաստիցն։ Շնչեաց հիւսիս, և եհաս մինչև ի կիրճս օղակապ՝ մօտ ի չտեմարանս և ի գլուխ հրաւոյ։ Լսեմք և զեգիպտոս պսակաւորեալ և ընդարձակեալ։ (Մեկգոնեան առ Հ. Մանուէլ, 1770 Նոյ. 28. [Ս. Ղազար])։

Մրգ.

Յաւուրս յայսոսիկ այն վաղ ուրեմն հուչակաւոր աբբայն մովսէս, որ ի յուղղափառաց վերադարձաւ ի հայս, և եղև քարոզատու վարդապետ և եպիսկոպոս ի մէջ նոցա ամս իբր վեշտասան (զորմէ կարծեմ գրեալ եմ առ ձեզ յառաջ քան զ19 ամ), վասն չնչին իմն պատճառի ի պատրիարքէն ընդ նմա անցելոց (այսինքն վասն զգուշացուցանելոյ պատրիարգին զնա չդեգերիլ ի տունս ինչ անբարեհամբաւս), իբրև եմուտ ի կասկածանս, թէ գուցէ առաքեսցի յաքսորս, ուրացաւ զհաւատն և եղև մահմէտական ի նախատինս բոլոր հայոց և մանաւանդ հակառակորդաց, և կոչեցաւ շեխ Սուլէյման էֆէնտի։... Ժամանամանն այսր տարւոյ եղև յոյժ սաստիկ. և մինչև ցայսօր դեռ ևս